

НАРОДЕН ТЕАТЪР "И В А Н В А З О В"

П Р О Т О К О Л

О Т

ЗАСЕДАНИЕТО НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ
СЪСТОЯЛО СЕ НА 30.XI.1990г.

С О Ф И Я

Днес, 30.XI.1990 година бе проведено заседание на Дирекционния съвет на театъра. Присъствуваха:

1. ВАСИЛ СТЕФАНОВ - Директор и Художествен ръководител,
2. КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ - Зам.директор,
3. инж.ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ - Зам.директор по ТВ,
4. СТЕФАН КАШАВЕЛОВ - Главен счетоводител,
5. АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА - Зав.лит.бюро,
6. Асен ШОПОВ - Режисьор,
7. АТАНАС ВЕЛЯНОВ - Художник-проектант,
8. АЛЕКСАНДЪР МАРКОВ - Зам.съюзен председател на КНСБ.

За протоколчик - Наталия Минкова.

Васил Стефанов: Откривам днешното заседание, което свиках екстрено. Утре е 1.XII., затова сега трябва да вземем принципно становище по въпроса за щата на нашия Клуб-ресторант. Говорили сме той да бъде закрит или по Кодекса на труда да бъде приложена "пълна ликвидация" спрямо този щат. Разговарял съм с управителя на клуба, който е навършил пенсионна възраст и от 1.I.1991г. може да бъде пенсиониран, на работещите пенсионери няма да бъде подновен договора и останалите десет души ще бъдат освободени.

За да вървим подред, предлагам да изчерпим тази т.I от днешния ред, да вземем нашето решение, след което да се занимаем с няколко други неща, а именно: т.II. Състоянието в нашия театър и предложението за стачка. Тъй като до днес бяхме в стачка по инициатива на КТ "Подкрепа", една част от персонала стачкуваше. От днес тази стачка е прекратена, но продължава стачката, обявена от КНСБ. Да направим разносметка и да продължаваме. т.III. Предложение за афиша за м.февруари. Т.IV. Други - разни въпроси, които бихте поставили.

По точка I-ва - предлагам да вземете становище и да стигнем до нашето решение, тъй като закриването на щата трябва да е съпроводено с решение на Дирекционния съвет.

Асен Шопов: Това значи ли закриване на така съществуващия Стол-клуб?

Васил Стефанов: Някои от присъстващите тук са в течение на нещата. Не се съобразих с това, че не всички знаят за какво става дума.

Както говорих с управителя, 8 души от неговия персонал са пенсионери, а той самият е навършил пенсионна възраст. Аз и преди това съм имал разговори с г-н Антикаджиев, при които той ми е казал, че за него не е проблем да излезе в пенсия и, че с излизането си от театъра ще поведе и част от другите работници от стола. От друга страна често пред мен са правени изказвания, при които 3/4 от работниците в театъра имат претенции към работата, към обслужването в Клуб-ресторанта. Като предприемаме една законосъобразна стъпка да пенсионираме ръководителя на заведението, при което той ми обясни, че ще поведе и всички останали, ние сме взели решение, веднага след като се освободи терена, Стол-клуба да започне да функционира с друг екип. Ние закриваме щата, който до сега бе на подчинение на ръководството на театъра. Оттук нататък този ресторант (Стол-клуб) ще продължи да съществува на друг принцип. Минаваме към по-гъвкава форма на използване на това заведение. Отказваме се от щата и установяваме права на собственик, който предоставя помещението и оборудването на даден наемател.

Асен Шопов: Моят въпрос е продиктуван от това, което ще се отрази върху работата на театъра. Ще се запази ли обедната функция на стола?

Васил Стефанов: Досегашните функции на Стол-клуб-ресторанта по отношение изхранването на персонала са запазват. Имаме: обед-стол, вечер-ресторант.

Ако на 31.XII.т.г. ние закроем щата, веднага, седмица след това ще работи заведението, само че с нов персонал.

Становище има ли?

Предложението ми е да вземем решение за ликвидирането щата на Клуб-ресторанта.

Кирил Воденичаров: На този принцип съществуват много клубове в театрите. Например в Сатиричния театър е сключен договор, в който са уговорени конкретните условия, наемателят внася определен наем и т.н.

Антоанета Войникова: Мисля, че с този акт решаваме много въпроси. Един театър, в който са пенсионирани и освободени толкова актьори, е морално да се освободят и от другите пенсионери. Второ - това е в интерес на по-ясното установяване на взаимоотношенията. Трето - по-ясно и по-изгодно е заведението да бъде поставено под аренда и да носи арендна вноска като приход за театъра.

Асен Шопов: Финансовият момент не ме занимава. Занимава ме другият момент, който като отзвук би се отразил върху работата на целия театър. Важното е да съществува като стол. Деформацията, която е настъпила горе може само по този начин да се ликвидира. Втора, считам за нужно среща на Директора с целия колектив, на която той да обясни какво се предприема и защо. Имам предвид, че това, което ние знаем, другите няма да го знаят и ще тръгне произволен коментар. Т.е. колективът да знае, че столът се запазва.

Кирил Воденичаров: В зависимост от това кога ще бъде издаден Стол-клуба и това какво ще бъде направено като ремонт в помещението, може би в седмицата след Нова година заведението няма да работи, но това ще бъде само за седмица-две.

Васил Стефанов: Други?

Александър Марков: Като членове на нашия профсъюз аз трябва да поема защитата на тези хора. Но имайки предвид множеството сигнали за недоволство от обслужването, лично аз се присъединявам към това решение. Съюзното бюро на независимия синдикат ще се събере на заседание, на което ще бъде разгледан този въпрос и всичко ще бъде прото-

колирано. Трябва да имаме готовност ако някой от тях направи жалба, ние да я разгледаме и излезем със становище по нея.

Васил Стефанов: Аз ще отправя молба към ръководството на съюзното дружество да вземе становище по решението на Дирекционния съвет, а вие наистина през другата седмица трябва да вземете становище по поставения въпрос.

Моля да гласуваме!

Който е за предложението, да вдигне ръка!

Всички сме "за".

Решение: Дирекционният съвет единодушно решава да бъде закрит щатът на Стол-клуб ресторанта към театъра, считано от 1.I.1991г.

Аз ще поискам писмено становището на съюзното дружество във връзка с решението на Дирекционния съвет.

Благодаря ви за изказванията и за това, че подкрепихте предложението, което от 3 - 4 месеца зрее като идея. Сега става реалност

Втора точка от дневния ред е състоянието на театъра към днешна дата. След като стачката на Конфедерация "Подкрепа" приключи какъв е равносметката?

Александър Марков: Първо искам извинение за това, че днешното събрание беше проведено през работно време. Вчера ние, членовете на Техническата секция към Съюза на артистите в България, т.е. членовете на КНСБ се събрахме, за да изразим своето мнение, че колективът не желае да стачкува ефективно. Но тъй като нямаше кворум, събранието не се проведе и го отложихме за днес в 14 часа. Но за да е по-експедитивно нашето решение, насрочихме събранието в 10 часа. Промяната в обществения живот, която настъпи от вчера до днес ни накара да вземем становище по решението на КНСБ. Някой от членовете на колектива на театъра не е поставял въпроса, че иска да стачкува ефективно. Тъй като днес проф.Кр.Петков пак излезе с изявление, че техните условия не са изпълнени и те фактически са в стачка, нашият театър

трябваше да излезе със становище, защото сега сме нито риба, нито рак. Благодаря Ви, г-н Директор, затова, че Вие прекъснахте събранията. Моля за извинение затова, че моментът не беше подходящ за провеждане на събрание.

Васил Стефанов: Приемам извинението.

Александър Марков: Техническият състав подкрепяме абсолютно Вашето предложение да се направи благотворително представление, но, уви, не се стигна до този въпрос. И моля да разберете, никой, абсолютно никой от членовете на независимите синдикати не е поставял въпроса за вдигане на ефективна стачка.

инж. Людмил Първанов: Идеята за вчерашното събрание е моя. Впечатлението ми е, че повечето подкрепят идеята, но не са за стачка, защото са убедени, че трябва да има представления и репетиции. Тъй като за вчерашното събрание нямаше болшинство, то беше отложено за днес в 10 часа, като беше предвидено само за техническия персонал. Не знам защо присъствуваха и актьорите. На миналия съвет ви казах, че тук има подводни течения. Стачкуващите до вчера, днес в 7,30 часа започнаха да строят, но другите подхвърляха, че те пък днес ще стачкуват. Затова искахме да разговаряме днес в 10 часа - да няма разслоение, а целият колектив да бъде едно единно цяло в интерес на работата.

Искам да кажа друго - страхувам се за този декор, който е от стара постановка. Започнаха искания от страна на художничката, които са от маловажен характер. Да не се получи така, че да няма премиера. Има едно разногласие, затова предлагам да слезем с Атанас Велянов на камерна сцена, за да видим до къде са стигнали нещата. Може би имам неоснователен страх.

Александър Марков: Разногласията са по вина на художничката - нещо не е домислено.

инж. Людмил Първанов: На камерна сцена също възникват различни въпроси. Предупредил съм осветителите, че осветителната техника

и електрониката не трябва да дават никакво основание за оправдание на слабостите и отклоненията по осветлението.

Атанас Велянов: Не знам дали ще мога да помогна с нещо при декора.

Васил Стефанов: Тук има и един деликатен момент. Велянов е художника на декора в първия му проект. Найстина, не е удобно сег да се меси в работата на новия художник, още повече когато той е гост.

Асен Шопов: Във връзка с подхванатите коментари и по въпроса за състоянието на театъра и стачката. Това, че сега се е прекратил един процес, не значи, че утре няма да се появи друг. Обръщението ми е към обезглавения Съюзен комитет. Липсва яснота в театъра за режима на производствения процес. Театралната дейност може да се третира като дейност с непрекъсваем процес. Свидетели сме, че Кръстьо Петков апелира да не бъде прекъсвано хлебопроизводството. Нашето производство е вид хлебопроизводство. Прекъснато днес, то не може да се възстанови утре. Т.е., солидарно можем да изявяваме своята подкрепа на стачката, но процесът не трябва да бъде прекъсван. Тогава всички разговори ще придобият друг израз. Комуто хрумне да стачкува, по принцип, нека стачкува, но той не бива да прекъсва процеса в театъра. А спирането на творческия процес с мисълта, че нищо не му пречи, е малко лумпено. Трябва да сме наясно с характера на нашата дейност. Колективът трябва да е наясно каква дейност развиваме. Това предлагам на вниманието на Съюзния комитет. Утре ще затворят вратите на театъра и всички ще останем безработни.

инж. Людмил Първанов: Тази мисъл е много правилна и умна – театърът е един непрекъсваем процес, който предполага един неефективен начин на стачкуване. Кой да разработи тази мисъл и да я предложи на колектива?

Асен Шопов: Нали има Съюзен комитет?

Кирил Воденичаров: Уверявам ви, че единодушие по този въпрос не може да се получи, защото има два синдиката.

Асен Шопов: Както ме уверяваш, така не си прав. Ще отида при Първия в "Подкрепа" и ще получа поддръжка, че процесът на работа в театъра трябва да бъде обявен за непрекъсваем. Всичко се свежда до "яснота".

Антоанета Войникова: Докато този театър не постигне една цялост, няма да стигнем до никъде. Ако в такава ситуация един театър не взема отношение чрез своето изкуство, това не е театър.

Васил Стефанов: Работата е в това, че ако те са творци, те трябва да създадат празника. Ето, те вчера победиха и тук трябваше да бъде празник, да кипи живот, а не всеки да се е свил в дома си и тук да е мъртвило. Тези хора са работници в театър, а не изобщо работници и те трябва да проумяят това. Тяхното отношение към това, което става навън трябва да намира т.нар. театрално пречупване.

Искам да попитам – в момента театърът деблокиран ли е? Връщаме ли се към нормален живот?

Александър Марков, Кирил Воденичаров, Людмил Първанов: Да.

Васил Стефанов: Искам тук да си изясним нещо. Днешното ни събрание, проведено в 10 ч. с целия състав на театъра, както и трудните ни разговори, проведени със секцията на "Подкрепа", показват, че ние не сме достатъчно образовани по отношение на законодателната система. Трябва да имаме среща с ръководителите на секциите на двата синдиката в театъра, на която да си изясним кой какво прави на територията на театъра. Този театър има ръководство, което е оторизирано да стопанисва сградата и да ръководи и отговаря за производствения и художествено-творческия процес – това е единственият реален ръководен фактор. Всички други са организации, на които аз не се подчинявам. Има си ред, цяла система от действия, които предхождат обявяването на статуквите. Нашият състав трябва да бъде образован по отношение на законодателната система. Необходимо е да се проведе събрание с оратор, кой-

то да ги ограмоти - как се прави стачка, какви права и задължения имат стачкуващите и т.н. Защото в последните дни се видя, че хора, които си сложат някакъв цвят лента получават право да управляват процеса в театъра. Всичко това си има законни нормативи и законни формулировки. Това трябва да е ясно! Никой няма право да свиква събрание, без да е уведомил предварително ръководството поне 2 - 3 дни по-рано. Повече това няма да го допусна! Всеки от нас поотделно отговаря за определено нещо. Това не е революционна организация. На всеки трябва да бъде ясно кой къде е в йерархическата структура. При една сложно изградена йерархия, каквато е в този театър, всеки да си знае мястото. Има си ръководители на службите, а също и заместник директори по отделни ресори. Вие знаете, че моите врати са широко отворени за всеки, но да се влиза за щяло и нещяло - не. Аз ще ръководя чрез моите заместници, те чрез ръководителите на служби и т.н. И всеки ще си носи отговорност по степента на йерархичност. Това трябва да бъде съвършено ясно и много скоро трябва да се сложи ред. ■

Никакви дейности профсъюзни, нито политически, освен професионалните дейности могат да се извършват в театъра. Мога да отправя една препоръка към Съюзния комитет - побързайте да нормализирате вашата дейност. Съберете колектива и направете, каквото е необходимо, но овладейте членовете си. Съставът на "Подкрепа", макар и по-малочислен, е много по-организиран. С известна завист мога да кажа, че "Подкрепа" действа тези дни по-организирано. Искам да кажа, че не можем да делим театъра на партии и синдикати и това трябва да се знае от всички. Театърът ни е преди всичко театър, тук се прави определено нещо и да започнем да го делим на наши и ваши, на сценични работници и други - не върви. Вижте как 40 сц. работника могат да блокират работата на целия театър!

Аз декларирах моето отношение към стачката, но ако имаше поне малко време, щях да убедя колегите си, че в един театър ефективна стач

ка е нещо недопустимо. На сцената трябва да има спектакъл! Да няма представление и да се смята, че това е израз на гражданско отношение към ставащото в страната ни - това е нелепост!

Мисля, че прецедентът ни дава повод да си поговорим вътре в театъра затова, което ще правим - какво ще правим, как ще го правим и как ще поделим задълженията си към театъра и нашите граждански задължения. Съжалявам, че администрацията ще стане инициатор на едно събиране, за да разговаряме по тези въпроси. Преди премиерата ще трябва да се срещнем, за да водим този разговор.

Следващата седмица ще трябва Режисьорският съвет, а също и Художественият съвет (които имат възможност) да видим една репетиция на "12 разгневени мъже". Имам намерение да окачим една покана към всички членове на колектива да присъствуват на премиерата. Всички трябва да свикваме с мисълта да уважаваме труда си и театъра си!

Сега да видим програмата за месец декември:

12.XII - сряда - предпремиерно представление за публика на "12 разгневени мъже",

14. и 15. - петък и събота - премиера

20. и 21. - четвъртък и петък - премиера на камерна сцена на "Ларго де солато" с режисьор Енчо Халачев,

От 17.XII. на голяма сцена започва гастрола на "Щурче" до 24. декември.

От 25.XII. до 3.I. - театърът излиза във ваканция.

Това са основните събития, които ще се случат в нашия театър през месец декември.

Ще ви прочета проекто-програмата за месец януари 1991 година.

Асен Шопов е кръвно заинтересуван на 3.I. да има репетиция.

Преди два дни при мен дойде Андрей Баташов, за да ме моли да го освободя от началото на януари до началото на февруари, тъй като с друга трупа трябвало да замине за чужбина. Аз му обясних, че не мога да го освободя, защото блокира три пиеси. Лично мен ме стъписа постъп-

ката, че един човек, който е посветил живота си на театъра, може да си помисли да му изневери.

(чете проекто-програмата на театъра за м.І.1991г.)

24. и 25.І. – премиера на "Изстрели в тихата къща" (това название може би ще се промени за в бъдеще). Виждате, че до края на месец януари репертоарът на театъра ще бъде изцяло подменен с новите постановки, които ще излязат.

Би трябвало на 15.І. да започнат репетициите на "Комедия от грешки".

Общо за месец януари – 18 представления на голяма сцена и 17-на камерна.

Коментари, препоръки, допълнение – има ли?

Кирил Воденичаров: До 7.І. продължават празниците и по стар стил, което предполага, че хората ще ходят на гости и няма да им е до театър. Затова мисля, че вечерите могат да се използват за репетиции.

Асен Шопов: Ако могат да се реализират представления – по-добре да има представления вечер.

Васил Стефанов: Воденичаров казва, че ~~има~~ има риск да няма публика, затова да има вечерни репетиции.

Асен Шопов: Преднагам да се предупредят хората(работниците), че във вечерите, в които няма представления, ще има репетиции. Хората да са предупредени, че в рамките на осемчасовата заетост, това дава възможност. За да имаме добри резултати трябва да се използва и този трудов капацитет.

Второ – другарю Кашавелов, съобщете на всички служби от ІІІ-т етаж да пазят тишина, защото това е театър и трябва да се пази тишина. Аз се опитвам елегантно и фино да възворявам ред и тишина по коридора, но понякога не се издържа, изобщо не може да се репетира от тяхното навикване.

Понеже съм взел думата – още една препоръка: това кръстовище

срещу Банката е доста оживено. Не мога да проумея защо на колонката, която се намира точно там стоят стари афиши?!

Автоанета Войникова: В момента е поставена задача на Асен Стареишкински и той работи по нея – да ликвидира въпроса за старите рекламни материали на тази колонка. Той ще направи съвсем ново оформление на колонката. Тази седмица вече би трябвало да има "нова" колонка.

Лично не симпатизирам на идеята от 24.XII.т.г. до 8.I.91год. да се обявим за неиграещ театър.

Васил Стефанов: Това ще го обмислим.

Александър Марков: Имам едно предложение: когато се планират вечерни репетиции, те да бъдат от по-ранни часове, защото в късните вечерни часове сме затруднени с градския транспорт.

инж.Людмил Първанов: Дали е възможно на 20.XII. да изиграем "Образ и подобие" с благотворителна цел?

Васил Стефанов: Ще проверим на коя дата е по-подходящо.

инж.Людмил Първанов: Имам искане за сценографията на Шопов. И другото – г-н Стефанов, връщам се на втора точка. Не мога да се съглася с положението този театър да бъде поставен на колене от група сценични работници. Да се вземе някакво решение за становище на творческия състав.

Васил Стефанов: Така е, но първо трябва актьорите да стигнат до едно общо разбиране.

Александър Марков: Да попитам нещо в малко по-друг аспект: В Правилника за вътрешния трудов ред е предвидено на всяко представление да има дежурство от Литературно бюро. Някои реплики до такава степен се изменят от актьорите, че ако трябва по тях да подадем сигнал ние не можем да ги познаем и не знаем какво да правим дори.

Васил Стефанов: Уместна забележка, за която Ви благодаря.

Други въпроси има ли?

Кирил Воденичаров: Нали бяхме решили с Вас за в бъдеще да ос

съждаме въпросите по целевите награди. В момента има една награда, която трябва да се обсъди защото е важно. Тя е във връзка с една докладна записка на ръководителя на служба "Климатична инсталация" - за авария и течове, които биха могли да наводнят и зацапат сценичната техника, намираща се долу под сцената. Възложих на инспектора на театъра спешно да направи каквото е възможно и необходимо. Работата беше свършена много бързо и избегнахме големите неприятности и усложняването на аварията, които ни заплашваха. Затова трябва да дадем 350 лева награда на Кирил Кирилов, който взе присърце работата и сам участва в почистването на каналите.

Васил Стефанов: Има ли възражения?

(гласове на присъстващите): Не. Няма.

инж. Людмил Първанов: Тук съм подготвил една друга докладна записка. Необходимо е да се изчистят отвътре камерите на климатичната инсталация, за да се подобри топлообмена. Тази работа е много мръсна и опасна - хората трябва да влязат с противогази и специални защитни дрехи. Преди време работниците, които направиха това почистване получиха световъртеж и други смущения в здравето, дори се притеснихме дали не са получили облъчване. Затова предлагам след като свършат работата да получат по 100 лева награда - това са четирима души.

Стефан Кашавелов: Аз нямам нищо против да се плащат награди, но трябва да знаете, че средствата ни са оскъдни. Очертава се около 200 хиляди лева неизпълнение на плана за приходите. При липса на възможност да се намалят материалните разходи, неизпълнението ще рефлектира в премиалния фонд и заплатите.

Васил Стефанов: Ще бръкнем и в премиалния фонд! Ако се наложи и в заплатите! Колкото и да не искат хората да го разберат, ще трябва да се съобразят.

Въпрос имам към Наско Велянов - разбрах, че постановката на "Дарго де солато" се оскъпява повече, отколкото е предвидено. Внася-

ли се нови елементи и какво точно се прави допълнително. Какво вярно има в това?

Атанас Велянов: Искам да знам какво точно е казано, защото няма такова нещо. Всичко е старо. Ако става дума за тавана – това е шпертплат, облечен в черен плюш, който изобщо не се унищожава, а може пак да се използва. Може би за мебелите? Тъй като американът се плъзга по кожата, с която са тапицирани, трябва да се преработи.

Васил Стефанов: Мисля, че колкото по-наясно са хората по отношение на въпроса за разходите, толкова по-добре. Затова при първа възможност да се даде ясен отговор на тези въпроси, за да не съществува неяснота по тях.

Атанас Велянов: Освен това и този плюш се взема от стари неща.

Васил Стефанов: Молбата ми е да се изясни въпроса и да стане достойние на повече от работещите в театъра.

Кирил Воденичаров: Тази пиеса е много евтина, всичко в нея е старо. Ние имаме една хубава практика – да окачваме на таблото разходите за всяка нова постановка.

Александър Марков: Стара практика на г-н Панков е да действа бързо. В стремежа си много бързо да се изпълнят задачите, той пренебрегва понякога всички финансови резултати.

Васил Стефанов: Нямам такива впечатления.

Нека да канализираме нещата.

По отношение на декора на голяма сцена – трябва да се каже на госпожа Кавалджиева, че има ред, по който се правят промени и изпълнения към предварително разработените проекти, а още повече, когато не е включено в проекта и тя се е сетила допълнително, че нещо ѝ трябва. Това, че тя не е обмислила предварително какво ѝ трябва – д

си носи отговорност!

Друго имаме ли? Закривам заседанието!
30.XI.1990г.

Протоколчик:

